

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De Officio Confessoris quoad instruendum pœnitentem antequam
absolvat, Cap. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

tur contra jus pœnitentis ejus-
modi dilatio. Siquidem Con-
fessor habet jus iudicis, & Me-
dici quod illam exposcere po-
test.

C A P V T I V.

De officio Confessoris quo-
ad instruendum pœni-
tentem, antequam
absolvat.

Instruat Confessor pœni-
tentem, utpote ejus Magi-
ster, antequam impertiat abso-
lutionem. Cum autem suppo-
namus pœnitentem in ceteris
necessariis esse satis instructum:
si enim non esset, esset certè ad-
juvandum. *à* Confessore. Ideò *Vide seo*
solum hic illud quærere occur-
quenti §. I
rit An si pœnitens in aliqua
ignorantia versatur; eam Con-
fessor amovere debeat.

R 4

4 Dico,

b De Lug.
de pœn. d.
2 sect 7.
§ 1.

2 Dico, quoties ignorantia est graviter culpabilis; certum est debere, b eam amoveri per Confessarium. quia secus non est rectè pœnitens dispositus ad Sacramentum suscipiendū. Dubium igitur est si sit ignorantia inculpabilis. Tunc autem tres Regulæ generales sunt animadvertendæ.

e Sane l. 2
de matr.
d. 38 n. 5.

3 Prima regula. Si talis ignorantia est contra pœnitentem v g. si ipse crederet esse mortale, quod hujusmodi non est. debere eam amoveri à Confessario: quia secus maximum pœnitenti damnum enasceretur. Secunda regula. Si ignorantia inculpabilis quæcumque, sive facti, sive juris. & sive juris Divini sive humani non est contra pœnitentem (id est, quando pœnitens non putat esse mortale, quod tale est) & nihil pœnitens interrogat de hoc Confessarium; distinguendum est: si enim Con-

Confess

confessarius praevidet poenitentem, ignorantia ablata, non difficile relicturum id, quod re ipsa peccatum est; tenetur a veritate aperire, propter bonum poenitentis, & ne poenitens peccet contra legem Dei, etiam materialiter. At si praevidet non relicturum, potius taceat, ne in majus damnum illum conjiciat.

d Sanc. d.
cit. n. 6.

4 Hinc non solum in matrimonio contracto, sed etiam in contrahendo e si judicat Confessor poenitentem adhuc remanfurum in matrimonio, vel illud fore contracturum, etiam si illi impedimentum aperiat, ac illi aperiat, si non interrogetur. Immo, loquendo de contracto, si poenitens in praedictis circumstantiis solum sciat, seu sciverit esse peccatum contraxisse matrimonium, non autem sciat ejus invaliditatem; absolvat de peccato, non vero invaliditatem ostendat.

e De Lug.
& Sanchez
loc. cit.

R 5   3 Hinc

5 Hinc etiam si prævideat Confessor pœnitentem non restitutum, si illi detegatur nullitas tituli, quem pro se adesse pœnitens putat; non erit tamen nullitas illi à Confessario non interrogato, patefacienda: quamvis sit in præjudicium tertii, qui suo carebit; tertii, inquam, particularis; nam si esset in damnum publicum; cum tunc præponderare debeat bonum publicum, bono privato pœnitentis; videtur aperienda.

*F Sanch.
ib. n. 20*

*e
de
d*

*De Lugo
ib. n. 30*

*Idem de
Lug. n. 27
est. Suar.
& Sanch.*

6 Atque hæc omnia g etiam procedunt quando Confessarius speraret pœnitentem suscepturum quidem monitionem; sed tamen advertit remedium esse difficillimum; h ut si scandalum, vel infamia notabilis sequatur, qualia possent sequi ex separatione v. g. Matrimonii. In hoc enim, vel simili casu satius est tacere; quia majus est tale damnum, quam illa materialis vio-

latio

latio legis divinæ, sine peccato violantis.

7 Vnde etiam infertur idem esse dicendum, *i* quando pœnitens sub peccato mortali tenetur ad aliquid adeò difficile; ut non credatur tunc æquo animo recepturus, & alia vice melius suscepturus esse judicetur; poterit enim tunc prudens Confessor relinquere illum in sua bona fide, quæ à peccato excusat, & monitionem in tempus opportunius differre: ne scilicet territus pœnitens à Confessione se absteat, majusque detrimentum patiatur. Hoc notetur per maximè pro Confessariis Mercatorum, & Principum.

8 Tertia regula. Si pœnitens, sive quia prudenter dubitat, sive quia scrupulo angitur, interroget Confessorem de re aliqua, an sit peccatum, vel an ad aliquid obligetur, necne? tunc Confessor veritatem aperi-

*In suar. &
alio loc.
cit.*

re omnino debet. / Ratio est quia si taceret, illud silentium esset erroris approbatio, id quod nunquam licet.

¶ Petes quid faciet Confessor, quando nescit, vel dubitat an sua admonitio profutura sit pœnitenti, an damnum allatura; Respondeo, tunc est comparanda utilitas, quæ sub dubio illo speratur, & damnum quod sub dubio timetur: atque illud sine scrupulo fiat, quod magis præponderare in Domino judicabitur.

C A P V T V.

Quam dispositionem confessor advertere in pœnitente debet antequam absolvat.

¶ Quantum hic facit ad nostrum institutum, duplex dispositio est consideranda; altera complectitur actum fidei perat-